

li. "Nesrsta dále řekl, že zpráva vychází ze současného stavu stagnace průmyslu a počítá s nepříznivou situací ve vývoji hospodářství, s čímž ale, podle jeho slov, MPO nesouhlasí.

Podle Grégrova mluvčího by se Temelín měl zcela určitě dostavět, protože to bude nejlevnější zdroj energie, nebude produkovat žádné skleníkové plyny a zajistí dostatek energie. „Jiné varianty si těžko umíme představit a myslím, že je prosazují lidé, kteří chtějí náš stát dostat do energetické závislosti,“ řekl nakonec.

Se zprávou nezávislé komise polemizuje zpráva společnosti ČEZ, kterou předložila na jednání vlády. Kritizuje nezávislý tým za to, že jeho analýza je založena více na matematické funkci, než na reálné zkušenosti v oblasti finančního trhu. „Dle našich výpočtů bude JETE schopná konkurovat našim tepelným elektrárnám i energii ze zahraničí,“ řekl našemu listu mluvčí ČEZU Michal Káňa. „Chceme v první řadě využívat energii z JETE. Ta bude lacinější než energie z tepelných elektráren.“ Zpráva ČEZu dále tvrdí, že po zavedení nediskriminačních pravidel do oblasti nasazování zdrojů by jednoznačně přiblížilo budoucí vývoj k optimistickému scénáři ze zprávy expertního týmu.

MPO i ČEZ počítají s exportem, nepřesnily však zatím kam energii vyvážet, ani za jakou cenu. „Vývoz elektřiny je v našich podmínkách vývozem životního prostředí,“ komentoval tuto možnost pro EkoList Kužvartův poradce a člen temelínské komise Dalibor Stráský. Proti argumentu o nejednoznačnosti zprávy se ohrazuje: „Od začátku bylo jasné, že komise nedospěje k jednoznačnému závěru. O konečném znění zprávy nehlasovala,

a tak se do ní promítly názory všech – odpůrců i příznivců.“

Dnes MPO a MŽP usilovně pracují na studiích, které jim zadala vláda. MPO bude muset odůvodnit zpochybné tvrzení o potřebnosti temelínské elektrárny. „Dejte nám čas vymyslet strategii,“ tají další kroky Nesrsta.

MŽP zkoumá kolik bude nutno po zastavení zaplatit za smlouvy již sjednané, chce napsat beztemelínský scénář a navrhnout program úspor a využití alternativních zdrojů. „Chceme zkoumat všechny možnosti, které mohou ze zastavení dostavby vyplynout. Podle nás je realistická přestavba na průmyslovou

zónu, rozprodej všeho co se dá a zbytek zakonzervovat,“ uvedl Dalibor Stráský.

Stále platí, že JETE by měla stát cca 98,6 mld. Kč, jak vloni uvedl ČEZ. Zastavení by mělo podle MŽP stát méně než 100 miliard.

Podpora Temelína mezi veřejností značně slábne. Podle výzkumu IVVM z listopadu 1998 dostavbu elektrárny podporuje 67 % obyvatel, 17 % je proti a 16 % neví. V nejaktuálnějším výzkumu firmy STEM, zveřejněném v polovině března, se pro dostavbu vyslovilo už pouhých 45 %, proti 29 % a jedna čtvrtina obyvatel nemá vyhraněný názor.

□ Lucie Domonkošová

Ministři Kužvart a Dostál se na pondělní demonstraci před budovou vlády přišli pozdravit s demonstranty.
Foto: Jakub Kašpar/EkoList

USA neratifikují Kjótský protokol

K tzv. kjótskému protokolu o omezení emisí skleníkových plynů se připojilo 84 zemí.

Patnáctého března vypršel termín, do kdy bylo možné dohodu v sídle Organizace spojených národů (OSN) v New Yorku podepsat. K protokolu se nakonec připojilo i Rusko, které podepsalo 4 dny před vypršením termínu. V poslední možný den přibýly ještě na seznam zemí, které protokol podepsaly, Ukrajina, Egypt a Kuba. Již dříve se signatáři staly země Evropské unie (EU), USA, Čína i Česká republika. Naopak dohodu odmítla většina zemí tzv. třetího světa. Jedná se zejména o země, jejichž ekonomika závisí na těžbě ropy – Saúdská Arábie, Kuvajt či Nigérie. Svůj podpis nepřipojily ani Indie, Bangladéš, Irán, Keňa či Singapur.

Dohoda o omezení emisí skleníkových plynů byla přijata v prosinci roku 1997 na světové konferenci o klimatu

v japonském Kjótu. V dohodě se 38 nejvyspělejších zemí světa včetně ČR zavázalo snížit emise šesti nejdůležitějších skleníkových plynů v průměru o 5,2 % oproti úrovni roku 1990. Ostatní země měly podpisem pod protokol vyjádřit ochotu k dalším dohodám o zavádění šetrnějších technologií a omezování emisí.

Podpis pod protokolem však ještě neznamená, že pro dotyčnou zemi se kjótský závazek stává platným podle mezinárodního práva. Každý stát, který dohodu podepsal, ji musí ještě ratifikovat. To však zatím učinilo pouze 7 zemí. Jsou to Maledivy, Salvador, Panama, Tuvalu, Trinidad a Tobago, Antigua a Barbuda a Fidži. Ve všech případech se jedná o malé chudé země tzv. Jihu, které jsou bezprostředně ohroženy zvyšováním mořské hladiny. Jedni z nejvýznamnějších signatářů protokolu – USA a Čína – již oznámili, že protokol ratifi-

kovat nebudou. Spojené státy tak neucíní zřejmě kvůli tomu, že se nepřipojila Indie a další rozvojové země. Čína zase odmítá ratifikovat dříve než USA.

Dohoda vstoupí v platnost až tehdy, bude-li ji ratifikovat aspoň 55 signatářských zemí. Mezi nimi musí být takový podíl vyspělých zemí, který reprezentuje minimálně 55 % celkových emisí skleníkových plynů produkovaných touto skupinou. Odborníci OSN zatím nedokáží odhadnout, kdy po roce 2000 by tohoto stavu mohlo být dosaženo.

Česká republika se v Kjótu zavázala snížit emise v průměru o 8 procent oproti úrovni roku 1990. Ministerstvo životního prostředí předpokládá, že závazek překročíme až 2,5 krát. Návrh na ratifikaci dohody za naši republiku by MŽP mělo, podle informací tiskového oddělení, předložit vládě k projednání do konce dubna.

□ Jiří Neustupa